

Zdravlje, razvoj, njega i zaštita djeteta

S koliko godina dijete može ostati samo kod kuće ?

OBITELJSKI ZAKON, (NN 103/15; 98/19)

Zdravlje, razvoj, njega i zaštita djeteta

Članak 93.

- (1) Roditelji su dužni i odgovorni skrbiti se o zdravlju djeteta te mu omogućiti korištenje mjera za očuvanje te unaprjeđenje zdravlja i ozdravljenje u slučaju bolesti, sukladno propisima kojima se uređuje zdravstvo i zahtjevima medicinske znanosti.
 - (2) Roditelji su dužni i odgovorni čuvati i njegovati dijete te se skrbiti o njegovim potrebama.
 - (3) Roditelji su dužni štiti dijete od ponižavajućih postupaka i tjelesnoga kažnjavanja drugih osoba.
 - (4) Roditelji ne smiju dijete predškolske dobi ostaviti bez nadzora osobe starije od šesnaest godina.**
 - (5) Roditelji su dužni i odgovorni djetetu mlađem od šesnaest godina zabraniti noćne izlaske bez svoje pratnje ili pratnje druge odrasle osobe u koju imaju povjerenje.
 - (6) Noćnim izlaskom iz stavka 5. ovoga članka smatra se vrijeme od dvadeset tri do pet sati.
-

Zdravlje, razvoj, njega i zaštita djeteta

S koliko godina dijete može ostati samo kod kuće ?

Doznajte kako zaštititi djecu kod kuće i kada ih prvi put ostaviti same

S koliko godina dijete može ostati samo kod kuće preko noći?

Pravobraniteljica za djecu podsjeća na to da prema [Obiteljskom zakonu](#) roditelji ne smiju **dijete predškolske dobi** ostaviti bez nadzora odrasle osobe starije od 16 godina, jer time ozbiljno ugrožavaju njegovu dobrobit.

Prema [Obiteljskom zakonu](#), roditelji ne smiju djecu predškolske dobi ostaviti bez nadzora osobe starije od 16 godina. Ujedno, dužni su i odgovorni djetetu mlađem od 16 godina zabraniti **noćne izlaske** bez svoje pratnje ili pratnje druge odrasle osobe u koju imaju povjerenje, pri čemu se noćnim izlaskom smatra vrijeme **od 23 do 5 sati**.

Postoji li jedno pravilo koje vrijedi za sve?

Mnogi roditelji se pitaju ima li točna dob u kojoj je u redu dijete ostaviti samo doma. No, jasna granica za tu odluku ne postoji. **Obiteljski zakon određuje da djeca predškolske dobi ne smiju biti sama, tj. bez nadzora osobe starije od 16 godina.** Također, stručnjaci smatraju da djeca mlađa od 13 godina nemaju adekvatne sposobnosti za reagiranje u hitnim situacijama te da ih zbog toga ne bi trebalo ostavljati same na dulje vrijeme. Međutim jasne granice i univerzalnih pravila za to ipak nema jer je puno individualnih razlika, kako među roditeljima, tako i među djecom. Naime, neki roditelji odgajaju djecu tako da ih od rane dobi potiču na više samostalnosti zbog čega mogu biti spremniji za situaciju da ostanu sami u kući.

Također, neka djeca imaju višu razinu odgovornosti i spremnija su brinuti se sama o sebi, lakše se pridržavaju pravila i dogovora, a mogu se snaći i u stresnim i nepoznatim situacijama.

To znači da neka djeca mogu biti emocionalno zrela i sposobna brinuti se o sebi već u dobi od 10 godina, dok kod nekih to nije slučaj prije 13 ili čak 14 godina. Uz to, treba provjeriti i osjeća li dijete strah ili nelagodu kada je samo te što uopće misli o pomisli da ostane samo doma.

Zdravlje, razvoj, njega i zaštita djeteta

S koliko godina dijete može ostati samo kod kuće ?

Djeca mogu istovremeno biti odgovorna, ali i osjećati strah u novim situacijama. Tada svakako treba uvažiti djetetove emocije i ne ostavljati ga samog te vidjeti ima li nešto što roditelji mogu napraviti da djetetu pomognu s tim osjećajem. Sve ovo znači da sama dob nije jedini kriterij za spremnost djeteta na samoću te da treba promišljati o više stvari prije nego se donese odluka.

Razdoblje privikavanja

Svakako, kada roditelji odluče da su i oni i dijete spremni na taj korak, poželjno je početi dijete **privikavati na samoću s kratkim razdobljima**. U početku vrijeme koje dijete provede samo doma treba biti kraće, npr. 15-30 minuta, a onda se kasnije može postupno produljivati razdoblje roditeljske odsutnosti, ovisno kako se roditelji i dijete snalaze i prilagođavaju situaciji. Također, kada je odluka o ostavljanju djeteta samog kod kuće konačno donesena, važno je proći nekoliko koraka uz koje će se dijete pripremiti za tu situaciju, kako bi se ono, ali i roditelji, osjećali sigurnije.

Pripremu djece za novu situaciju roditelji mogu započeti s **uspostavom pravila i jasnih uputa** za vrijeme dok su sami doma. Kroz ta pravila se trebaju naglasiti stvari koje dijete treba napraviti za to vrijeme – poput domaće zadaće, pranja zuba i sl., kao i one koje ne smije raditi kao npr. otvaranje vrata nepoznatima ili uključivanje glačala i štednjaka.

Kroz pravila se s djecom može napraviti i **plan što sve mogu raditi**. On može uključivati razne aktivnosti poput čitanja knjiga, igranja, gledanja televizije, hranjenja i sl. Tu je dobro i raspodijeliti vrijeme koje smiju provesti uz televiziju, kao i pripremiti dostupne knjige, igre i materijale koji će im pomoći da zabavno provedu svoje vrijeme. To pogotovo vrijedi ako je vrijeme praznika, kada se i oni trebaju odmoriti i ispuniti svoje vrijeme igrom i eventualnim kućnim obavezama.

Također, važno je s djetetom **proći moguće nepredviđene situacije** kako bi znalo na koji način tada reagirati.

To se primjerice može uvježbati postavljajući djetetu pitanje: Što bi učinio/la da...?

Neke od situacije koje je dobro provjeriti su: dolazak poštaru, gubitak ključa, nepoznata osoba na vratima, javljanje na telefon, zvanje nekoga na telefon, što kada su gladni, što ako roditelji kasne i sl. Uz to, roditelji mogu provjeriti ima li nešto specifično što dijete brine ili o čemu razmišlja kako bi dijete dobilo odgovore i na ta pitanja.

Zdravlje, razvoj, njega i zaštita djeteta

S koliko godina dijete može ostati samo kod kuće ?

S djetetom se trebaju proći i potencijalno opasne situacije poput nestanka struje, požara ili potresa.

Trebaju mu biti **dostupni brojevi** policije, hitne pomoći i vatrogasaca, ali i broj roditelja ili neke druge dostupne odrasle osobe od povjerenja poput rođaka ili susjeda, koje djeca mogu dobiti ako je potrebno. Važni brojevi se mogu zalijepiti na sam telefon da djetetu budu lako dostupni.

Treba provjeriti i da dijete **zna svoju adresu**. Ako su roditelji u mogućnosti, pogotovo u početku, mogu nazvati dijete i vidjeti kako je, ima li sve što mu je potrebno i treba li mu pomoć oko nečega. Jedna od opcija je i zamoliti neku osobu u blizini da povremeno provjeri je li sve u redu (npr. susjeda).

Dodatne teme o kojima se treba razgovarati i uspostaviti dogovor s djetetom su odlasci van iz kuće, dolazak prijatelja u posjetu, druženje s prijateljima na igralištu i sl.

Ako je u pitanju više djece, treba unaprijed odlučiti imaju li svi jednaku odgovornost ili je netko od njih ipak glavni. Treba razmisliti kako se djeca inače slažu i na koji će način rješavati eventualne sukobe i kako će se podijeliti oko obaveza poput pripremanja obroka, pospremanja i sl.

Uz sve ovo, potrebno je djetetu reći i **informacije o odsutnosti roditelja**: koliko dugo roditelja neće biti, gdje ih i kako može dobiti, kada se planiraju vratiti, koliko će vremena biti samo, kome se još mogu obratiti ako ne mogu dobiti roditelje. Pritom djetetu treba dopustiti da pita roditelja što ga zanima i da ima priliku reći svoje mišljenje o tome.

Strah, nedoumice i nesigurnost su sasvim prirodni i mogu se javiti i kod djece i kod roditelja. Treba imati na umu da roditelji najbolje poznaju svoje dijete i mogu najbolje procijeniti jesu li svi zajedno, kao obitelj, spremni na taj korak.

Izvor: <https://www.roditelji.hr/obitelji/dijete-samo-kod-kuce-kada-i-kako-poceti/>